

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/20/EY,

annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002,

sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän vuoden 1999 uudelleentarkastelua koskeneen julkisen kuulemisen tulokset, joita käsiteltiin 26 päivänä huhtikuuta 2000 annetussa komission tiedonannossa, sekä huomiot, joita komissio teki tiedonannoissaan televiestintäalan sääntelypaketin toteuttamista koskevasta viidennestä ja kuudennessa raportista, ovat vahvistaneet, että on tarpeen yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoille pääsyn sääntelyä kaikkialla yhteisössä.
- (2) Erilaisten sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sekä niissä käytettävien tekniikoiden lähentyminen edellyttää sellaisen valtuutusjärjestelmän perustamista, joka kattaa yhdenmukaisella tavalla kaikki vertailukelpoiset palvelut riippumatta niissä käytetyistä tekniikoista.
- (3) Tämän direktiivin tavoitteena on luoda oikeudelliset puitteet sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamisen vapauden varmistamiseksi, siten, että niitä rajoittavat yksinomaan ne ehdot, joista tässä direktiivissä säädetään, jollei mahdollisista perustamissopimuksen 46 artiklan 1 kohdan mukaisista rajoituksista, erityisesti yleisen järjestyksen tai turvallisuuden taikka kansanterveyden perusteella toteutettavista toimenpiteistä, muuta johdu.
- (4) Tämä direktiivi koskee kaikkien sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen valtuutuksia siitä riippumatta, tarjotaanko niitä yleisölle vai ei. Tämä on tärkeää sen varmistamiseksi, että sekä palvelujen että verkkojen tarjoajat

hyötyvät puolueettomista, avoimista, syrjimättömistä ja oikeasuhteisista oikeuksista, ehdoista ja menettelyistä.

- (5) Tätä direktiiviä sovelletaan radiotaajuuksien käyttöoikeuksien myöntämiseen ainoastaan, jos tällaiseen käyttöön liittyy sähköisen viestintäverkon tai -palvelun tarjoaminen, yleensä korvausta vastaan. Radiopäätelaitteiden henkilökohtainen käyttö, joka perustuu tiettyjen radiotaajuuksien yleiseen käyttöön eikä liity taloudelliseen toimintaan, kuten radioamatöörien harjoittama LA-puhelinten käyttö, ei ole sähköisen viestintäverkon tai -palvelun tarjoamista, joten se ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Tällaisesta käytöstä säädetään radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/5/EY ⁽⁴⁾.
- (6) Säännökset ehdollisen käyttöoikeuden (ehdollisen pääsyn) järjestelmien vapaasta liikkuvuudesta ja tällaisiin järjestelmiin perustuvien suojattujen palvelujen tarjoamisen vapaudesta on annettu ehdolliseen pääsyyn perustuvien tai ehdollisen pääsyn sisältävien palvelujen oikeussuojasta 20 päivänä marraskuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/84/EY ⁽⁵⁾. Näin ollen tällaisten järjestelmien tai palvelujen valtuutuksia ei ole tarpeen säännellä tässä direktiivissä.
- (7) Käyttöön olisi otettava mahdollisimman yksinkertainen valtuutusjärjestelmä sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjontaa varten, jotta voidaan edistää uusien sähköisten viestintäpalvelujen sekä yleiseurooppalaisten viestintäverkkojen ja -palvelujen kehittymistä sekä antaa palvelujen tarjoajille ja kuluttajille mahdollisuus hyötyä yhtenäismarkkinoiden tuomista mittakaavaeduista.
- (8) Näihin tavoitteisiin päästään parhaiten kaikkia sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevalla yleisvaltuutuksella, ilman kansallisen sääntelyviranomaisen nimenomaista päätöstä tai hallinnollista toimenpidettä, ja rajoittamalla mahdolliset menettelyjä koskevat vaatimukset ainoastaan ilmoitukseen. Jos jäsenvaltiot vaativat sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajilta

⁽¹⁾ EYVL C 365 E, 19.12.2000, s. 230 ja EYVL C 270 E, 25.9.2001, s. 182.

⁽²⁾ EYVL C 123, 25.4.2001, s. 55.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 1. maaliskuuta 2001 (EYVL C 277, 1.10.2001, s. 116), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 17. syyskuuta 2001 (EYVL C 337, 30.11.2001, s. 18) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 12. joulukuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 14. helmikuuta 2002.

⁽⁴⁾ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ EYVL L 320, 28.11.1998, s. 54.

ilmoituksen niiden aloittaessa toimintansa, ne voivat myös vaatia millä tahansa oikeudellisesti tunnustetulla postitse tai sähköisesti saatavalla kuittauksella ilmoituksen vastaanottamisesta annettavan näytön siitä, että ilmoitus on tehty. Kuittaus ei missään tapauksessa saisi olla sen kansallisen sääntelyviranomaisen hallinnollinen toimenpide, jolle ilmoitus on tehtävä, eikä kuittaus saa edellyttää tällaista hallinnollista toimenpidettä.

- (9) Yritysten yleisvaltuutukseen perustuvat oikeudet ja velvollisuudet on sisällytettävä selkeästi tällaisiin valtuutuksiin, jotta voidaan varmistaa tasavertaiset toimintamahdollisuudet koko yhteisössä ja jotta rajat ylittäviä neuvotteluja yleisten viestintäverkkojen yhteenliittämisestä voidaan helpottaa.
- (10) Yleisvaltuutus oikeuttaa sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja yleisölle tarjoavat yritykset neuvottelemaan yhteenliittämisestä sähköisistä viestintäverkoista ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ⁽¹⁾ ehtojen mukaisesti. Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja muille kuin yleisölle tarjoavat yritykset voivat neuvotella yhteenliittämisestä kaupallisissa ehdoissa.
- (11) Erityisten oikeuksien myöntäminen radiotaajuuksien ja kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyvien numeroiden, myös lyhyiden numerotunnusten, käyttöä varten saattaa edelleen olla tarpeen. Numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia voidaan myöntää myös eurooppalaisesta numerointisuunnitelmasta, johon kuuluu esimerkiksi virtuaalinen 3883-maatunnus, joka on varattu Euroopan radio-, tele- ja postihallintojen yhteistyökonferenssin (European Conference of Post and Telecommunications, CEPT) jäsenmaille. Näitä käyttöä koskevia oikeuksia olisi voitava rajoittaa ainoastaan silloin, kun se on ehdottoman välttämätöntä radiotaajuuksien niukkuuden vuoksi tai niiden tehokkaan käytön varmistamiseksi.
- (12) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta siihen, jaetaanko radiotaajuudet suoraan sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille vai yksiköille, jotka käyttävät näitä verkkoja tai palveluja. Tällaisia yksiköjä voivat olla radio- tai televisio-ohjelmien sisällöntuottajat. Rajoittamatta niitä erityisperusteita tai -menettelyjä, joita jäsenvaltiot ovat omaksuneet radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseen radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti, radiotaajuuksien jakamismenettelyn olisi kaikissa tapauksissa oltava puolueetonta, avointa, syrjimätöntä ja oikeasuhteista. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti perustamissopimuksen 49 artiklassa taat-

tuja oikeuksia koskevien kansallisten rajoitusten on oltava objektiivisesti perusteltavissa ja oikeasuhteisia eikä niissä saada ylittää sitä, mikä on tarpeen jäsenvaltioiden määrittelemien, yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti. Vastuun radiotaajuuden käyttöä koskevaan oikeuteen liittyvien ehtojen ja yleisvaltuutukseen liittyvien asiaankuuluvien ehtojen noudattamisesta olisi aina oltava yrityksellä, jolle radiotaajuuden käyttöä koskeva oikeus on myönnetty.

- (13) Jäsenvaltiot voivat osana radiotaajuuden käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseen liittyvää hakumenettelyä tarkistaa, pystyykö hakija noudattamaan näihin oikeuksiin liittyviä ehtoja. Tätä varten hakijaa voidaan pyytää toimittamaan tarvittavat tiedot todistaakseen pystyvänsä noudattamaan näitä ehtoja. Jos tällaisia tietoja ei toimiteta, radiotaajuuden käyttöä koskevia oikeuksia koskeva hakemus voidaan hylätä.
- (14) Jäsenvaltiot voivat myöntää tai olla myöntämättä kansallisesta numerointisuunnitelmasta numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia tai oikeuksia järjestelmien asentamiseen yrityksille, jotka eivät ole sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajia.
- (15) Yleisvaltuutukseen ja erityisiin käyttöoikeuksiin olisi liitettävä ainoastaan sellaisia ehtoja, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä yhteisön oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisten vaatimusten ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti.
- (16) Jos sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja ei tarjota yleisölle, on asianmukaista asettaa vähemmän ehtoja sekä ehtoja, jotka ovat lievempiä kuin ne, jotka ovat perusteltuja silloin kun sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjotaan yleisölle.
- (17) Yhteisön oikeuden mukaiset erityisvelvollisuudet, joita sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) ⁽²⁾ mukaisesti voidaan asettaa sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajille, olisi asetettava erillään yleisvaltuutuksen mukaisista yleisistä oikeuksista ja velvollisuuksista.
- (18) Yleisvaltuutuksen olisi sisällettävä ainoastaan erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskevia ehtoja. Siihen ei olisi liitettävä muun voimassa olevan kansallisen lainsäädän-

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 7.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 33.

- nön mukaisesti jo sovellettavia ehtoja, jotka eivät koske erityisesti sähköisen viestinnän alaa. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat kuitenkin tiedottaa verkko-operaattoreille ja palveluiden tarjoajille muusta niiden toimintaan vaikuttavasta lainsäädännöstä esimerkiksi viittamalla niihin Internet-sivustoillaan.
- (19) Vaatimus julkaista taajuuksien tai numeroiden käyttöä koskevien oikeuksien myöntämistä koskevat päätökset voidaan täyttää saattamalla nämä päätökset yleisön saataville Internet-sivustolla.
- (20) Sama yritys, esimerkiksi kaapelioperaattori, voi tarjota sekä sähköistä viestintäpalvelua, kuten televisiosignaalien siirtämistä, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluttomia palveluja, kuten ääni- tai televisiolähetysvälineiden kaupallista tarjontaa, ja siksi kyseiselle yritykselle voidaan muiden kuin tämän direktiivin säännösten nojalla asettaa lisävelvollisuuksia, jotka liittyvät sen toimintaan sisällön tarjoajana tai jakajana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin liitteessä olevan ehtoja koskevan luettelon soveltamista.
- (21) Myöntäessään radiotaajuuksia tai numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia tai oikeuksia asentaa järjestelmiä asianomaiset viranomaiset voivat ilmoittaa yleisvaltuutuksen asianomaisista ehdoista yrityksille, joille ne tällaisia oikeuksia myöntävät.
- (22) Jos radiotaajuuksien kysyntä tietyllä taajuusalueella ylittää saatavilla olevien taajuuksien määrän, tällaisten taajuuksien jakamisessa käyttäjille olisi noudatettava tarkoituksenmukaisia ja avoimia menettelyjä, jotta voidaan välttää syrjintä ja varmistaa näiden niukkojen voimavarojen mahdollisimman tehokas käyttö.
- (23) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tarjouskilpailuun perustuvia tai vertailevia valintamenettelyjä koskevia perusteita vahvistaessaan varmistettava, että direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan tavoitteet täyttyvät. Näin ollen ei olisi tämän direktiivin säännösten vastaista, jos puolueettomien, syrjimättömien ja oikeasuhteisten valintaperusteiden soveltaminen kilpailun kehittämisen edistämiseksi sulkisi tietyt yritykset määrättyä radiotaajuutta koskevan, tarjouskilpailuun perustuvan tai vertailevan valintamenettelyn ulkopuolelle.
- (24) Jos radiotaajuuksien yhdenmukaisesta jakamisesta tietyille yrityksille on sovittu Euroopan tasolla, jäsenvaltioiden olisi tarkasti noudatettava tällaisia sopimuksia myöntäessään radiotaajuuksien käyttöoikeuksia kansallisesta taajuussuunnitelmasta.
- (25) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajat saattavat tarvita vahvistuksen yleisvaltuutuksen mukaisista oikeuksistaan, jotka liittyvät yhteenliittämiseen ja asennusoikeuksiin, varsinkin helpottamaan neuvotteluja alue- tai paikallisviranomaisten tai muissa jäsenvaltioissa toimivien palvelujen tarjoajien kanssa. Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi toimitettava tätä tarkoitusta varten yrityksille lausunto joko pyynnöstä tai vaihtoehtoisesti ilman eri pyyntöä vastauksena yleisvaltuutuksen mukaiseen ilmoitukseen. Tällaisen lausunnon ei sellaisenaan olisi merkittävä oikeuksien saamista eivätkä mitkään yleisvaltuutuksen mukaiset oikeudet tai käyttöoikeudet tai tällaisten oikeuksien käyttö saisi edellyttää lausuntoa.
- (26) Jos yritykset toteavat, että niiden asennusoikeuksia koskevia hakemuksia ei ole käsitelty direktiivissä 2002/21/EY (puitedirektiivi) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti tai jos tällaisten päätösten tekeminen on aiheuttanut viivästystä, niillä olisi oltava oikeus hakea päätösten tai päätösten viivästymisen osalta muutosta mainitun direktiivin mukaisesti.
- (27) Yleisvaltuutuksen ehtojen täyttämättä jättämisestä aiheutuvien seuraamusten olisi oltava oikeassa suhteessa ehtojen rikkomiseen. Erityisiä olosuhteita lukuun ottamatta olisi kohtuutonta peruuttaa määräajaksi tai kokonaan oikeudet tarjota sähköisiä viestintäpalveluja tai käyttää radiotaajuuksia tai numeroita sellaiselta yritykseltä, joka ei ole täyttänyt yleisvaltuutuksen yhtä tai useampaa ehtoa. Tällä ei rajoiteta jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten oikeutta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä, jos yleinen järjestys ja turvallisuus, kansanterveys tai muiden yritysten taloudellinen tai toiminnallinen etu on vakavasti uhattuna. Tällä direktiivillä ei myöskään olisi rajoitettava yritysten oikeutta hakea toisiltaan vahingonkorvausta kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (28) Raportointi- ja tiedonantovelvollisuuksien asettaminen palvelujen tarjoajille saattaa aiheuttaa kohtuuttomasti työtä sekä kyseiselle yritykselle että kansalliselle sääntelyviranomaiselle. Tämän vuoksi tällaisten velvollisuuksien olisi oltava oikeasuhteisia, objektiivisesti perusteltavissa ja rajoittua ehdottoman välttämättömään. Yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien kaikkien ehtojen täyttymisestä ei ole tarpeen vaatia selvitystä säännöllisesti ja järjestelmällisesti. Yrityksillä on oikeus tietää, mihin tarkoitukseen niiltä edellytettäviä tietoja käytetään. Tietojen toimitaminen ei saisi olla markkinoille pääsyn edellytys. Tilastollisia tarkoituksia varten sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajilta voidaan vaatia ilmoitus, jos ne lopettavat toimintansa.

- (29) Tällä direktiivillä ei saisi olla vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin toimittaa tietoja, jotka ovat tarpeen yhteisön etujen valvomiseksi kansainvälisten sopimusten yhteydessä. Tämän direktiivin ei pitäisi liioin vaikuttaa sellaisen lainsäädännön, kuten kilpailulainsäädännön, mukaisiin raportointivelvollisuuksiin, joka ei koske erityisesti sähköisen viestinnän alaa.
- (30) Sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajille voidaan asettaa hallinnollisia maksuja, joilla rahoitetaan kansallisen sääntelyviranomaisen toiminta, joka liittyy valtuutusjärjestelmän hallinnointiin ja käyttöoikeuksien myöntämiseen. Tällaiset hallinnolliset maksut saisivat kattaa ainoastaan tästä toiminnasta aiheutuvat todelliset hallinnolliset kustannukset. Tämän vuoksi kansallisten sääntelyviranomaisten varainkeruun ja -käytön avoimuutta olisi lisättävä tekemällä vuotuinen selvitys kerättyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärästä ja aiheutuneista hallinnollisista kustannuksista. Näin yritykset voivat varmistua siitä, että hallinnolliset kustannukset ja perityt hallinnolliset maksut ovat tasapainossa.
- (31) Hallinnollisten maksujen järjestelmät eivät saisi vääristää kilpailua eivätkä luoda markkinoille pääsyn esteitä. Yleisvaltuutusjärjestelmässä ei ole enää mahdollista osoittaa yksittäisiä yrityksiä koskevia hallinnollisia kuluja eikä siten maksuja, paitsi myönnettäessä oikeuksia käyttää numeroita ja radiotaajuuksia sekä asentaa järjestelmiä. Sovellettavien hallinnollisten maksujen olisi oltava yleisvaltuutusjärjestelmän yleisten periaatteiden mukaisia. Esimerkki vaihtoehtoisesta maksujen määräytymisperusteesta, joka on oikeudenmukainen, yksinkertainen ja avoin, voisi olla liikevaihtoon liittyvä jakautumisperuste. Hallinnollisten maksujen ollessa hyvin alhaiset kysymyksen voivat tulla myös kiinteät maksut tai maksut, joissa kiinteämääräinen perusmaksu yhdistyy liikevaihtosidonnaiseen tekijään.
- (32) Hallinnollisten maksujen lisäksi radiotaajuuksien ja numeroiden käytöstä voidaan periä käyttömaksuja niiden mahdollisimman tehokkaan käytön varmistamiseksi. Tällaiset käyttömaksut eivät saisi hidastaa innovatiivisten palvelujen ja kilpailun kehittymistä markkinoilla. Tällä direktiivillä ei säännellä niitä tarkoituksia, joihin käyttöoikeuksista saatavia maksuja käytetään. Näitä maksuja voidaan käyttää esimerkiksi kansallisten sääntelyviranomaisten sellaisen toiminnan rahoittamiseen, jota ei voida kattaa hallinnollisin maksuin. Jos käytetään kilpailuun perustuvaa tai vertailevaa valintamenettelyä ja jos radiotaajuuksien käyttöoikeusmaksut muodostuvat kokonaan tai osittain kertamaksusta, maksujärjestelyssä olisi varmistettava, etteivät tällaiset maksut käytännössä johda siihen, että valinta tapahtuu perusteilla, jotka eivät liity radiotaajuuksien mahdollisimman tehokasta käyttöä koskevaan tavoitteeseen. Komissio voi julkistaa säännöllisesti vertailututkimuksia, jotka koskevat parhaita käytäntöjä radiotaajuuksien ja numeroiden jakamisessa tai asennusoikeuksien myöntämisessä.
- (33) Jäsenvaltiot saattavat joutua muuttamaan yleisvaltuutukseen ja käyttöoikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja, menettelyjä, hallinnollisia ja muita maksuja silloin, kun se on objektiivisesti perusteltavissa. Tällaisista muutoksista olisi ilmoitettava asianmukaisesti ja hyvissä ajoissa kaikille asianomaisille osapuolille, jotta niillä olisi riittävät mahdollisuudet esittää näkemyksensä tällaisista muutoksista.
- (34) Pyrkimys avoimuuteen edellyttää, että palvelujen tarjoajilla, kuluttajilla ja muilla asianomaisilla osapuolilla on helposti saatavillaan kaikki tiedot oikeuksista, ehdoista, menettelyistä, hallinnollisista ja muista maksuista ja päätöksistä, jotka koskevat sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaa, radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksia, järjestelmien asennusoikeuksia, kansallisia taajuussuunnitelmia ja kansallisia numerointisuunnitelmia. On tärkeää, että kansalliset sääntelyviranomaiset tarjoavat tällaisia tietoja ja pitävät ne ajan tasalla. Jos näitä oikeuksia hallinnoivat muut hallinnon tasot, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi pyrittävä luomaan käyttäjäväläinen väline näitä oikeuksia koskeviin tietoihin tutustumiseksi.
- (35) Komission olisi seurattava, että yhtenäismarkkinat toimivat moitteettomasti tämän direktiivin mukaisten kansallisten valtuutusjärjestelmien pohjalta.
- (36) Jotta sähköisen viestinnän alan uuden sääntelyjärjestelmän kaikkia osia voitaisiin alkaa soveltaa samasta ajankohdasta lähtien, on tärkeää, että tämän direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja olemassa olevien valtuutusten mukauttaminen uusiin sääntöihin tapahtuvat samanaikaisesti. Tietyissä tapauksissa, joissa tämän direktiivin voimaantulopäivänä voimassa olevien valtuutusten korvaaminen tämän direktiivin mukaisella yleisvaltuutuksella ja yksittäisillä käyttöoikeuksilla johtaisi nykyisen valtuutusjärjestelmän alaisuudessa toimivien palvelujen tarjoajien velvollisuuksien lisääntymiseen tai tarjoajien oikeuksien vähentymiseen, jäsenvaltiot voivat kuitenkin saada tämän direktiivin soveltamispäivästä alkaen 9 kuukauden lisäajan tällaisten valtuutusten mukauttamiseen, paitsi jos tällä olisi kielteisiä vaikutuksia muiden yritysten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.
- (37) Joissain tapauksissa sähköisten viestintäverkkojen käyttöoikeutta koskevan valtuutusehdon poistaminen saattaa aiheuttaa vakavia vaikeuksia yhdelle tai useammalle yritykselle, jotka ovat hyötynet kyseisestä ehdosta. Näissä tapauksissa komissio saattaa jäsenvaltion pyynnöstä antaa luvan muihin siirtymäjärjestelyihin.

(38) Koska ehdotetun toiminnan tavoitteita, jotka ovat sähköistä viestintää koskevien sääntöjen sekä verkkojen ja palveluja koskevien valtuutusten ehtojen yhtenäistäminen ja yksinkertaistaminen, ei voida saavuttaa riittävällä tasolla jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoite ja soveltamisala

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on toteuttaa sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinat yhdenmukaistamalla ja yksinkertaistamalla valtuutussääntöjä ja -ehtoja, jotta näiden palvelujen ja verkkojen tarjonta helpottuisi kaikkialla yhteisössä.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamista varten myönnettäviin valtuutuksiin.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 2 artiklassa säädettyjä määritelmiä.

2. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) ”yleisvaltuutuksella” tarkoitetaan jäsenvaltion vahvistamia lainsäädäntöpuutteita, joilla turvataan oikeus sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamiseen, ja jossa säädetään alakohtaisista velvollisuuksista, joita voidaan soveltaa kaikkiin tai tietyntyyppisiin sähköisiin viestintäverkkoihin ja -palveluihin tämän direktiivin mukaisesti;
- b) ”haitallisella häiriöllä” tarkoitetaan häiriötä, joka vaarantaa radionavigointipalvelun tai muun turvallisuuspalvelun toiminnan tai joka muutoin vakavasti heikentää sellaista radioviestintäpalvelua, joka toimii sovellettavien yhteisön tai kansallisten säännösten mukaisesti, tai estää tai toistuvasti keskeyttää tällaisen palvelun toiminnan.

3 artikla

Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskeva yleisvaltuutus

1. Jäsenvaltioiden on taattava vapaus tarjota sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tässä direktiivissä vahvistettujen edel-

lytysten mukaisesti. Tämän vuoksi jäsenvaltiot eivät saa estää yritystä tarjoamasta sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja, ellei tämä ole tarpeen perustamissopimuksen 46 artiklan 1 kohdassa määrättyistä syistä.

2. Sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajilta voidaan vaatia ainoastaan yleisvaltuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia tai 5 artiklassa tarkoitettuja käyttöoikeuksia. Asianomaiselta yritykseltä voidaan edellyttää ilmoituksen tekemistä, mutta ei kansallisten sääntelyviranomaisten nimenomaisen päätöksen tai muun hallinnollisen toimenpiteen saamista ennen kuin valtuutukseen perustuvia oikeuksia voidaan käyttää. Yritys voi aloittaa toiminnan tehtyään mahdollisesti edellytettävän ilmoituksen, noudattaen tarvittaessa kuitenkin 5, 6 ja 7 artiklassa olevien, käyttöä koskevista oikeuksista annettujen säännösten soveltamista.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ilmoitus merkitsee vain sitä, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ilmoittaa kansalliselle sääntelyviranomaiselle aikomuksestaan aloittaa sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjonta ja niiden vähimmäistietojen toimittamista, jotka kansalliset sääntelyviranomaiset tarvitsevat voidakseen pitää rekisteriä tai luetteloa sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajista. Tietoihin on sisällyttävä ainoastaan tarjoajan tunnistamiseksi tarvittavat tiedot, kuten yrityksen rekisterinumero, tarjoajan yhteyshenkilöt, tarjoajan osoite, lyhyt kuvaus verkosta tai palvelusta sekä arvioitu toiminnan aloittamispäivä.

4 artikla

Luettelo yleisvaltuutuksesta johtuvista vähimmäisoikeuksista

1. Tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti valtuutuksen saaneilla yrityksillä on oikeus:

- a) tarjota sähköisiä viestintäpalveluja ja -verkkoja;
- b) järjestelmien asentamista varten tarvittavia oikeuksia koskevat hakemuksensa käsiteltäviksi direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 11 artiklan mukaisesti.

2. Jos kyseiset yritykset tarjoavat sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja yleisölle, yleisvaltuutus antaa niille myös oikeuden:

- a) neuvotella yhteenliittämisestä muiden tietyn yleisvaltuutuksen piiriin yhteisössä kuuluvien, yleisölle sähköisten viestin-

täverkkoja ja -palveluja ja tarjoavien yritysten kanssa ja tarvittaessa saada näiltä käyttöoikeus tai yhteenliittäminen direktiivissä 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) säädetyn edellytyksin ja mainitun direktiivin mukaisesti;

- b) saada mahdollisuus tulla nimetyiksi tarjoamaan yleispalveluvollisuuteen kuuluvia eri osatekijöitä ja/tai kattamaan jäsenvaltion alueen eri osat yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ⁽¹⁾ mukaisesti.

5 artikla

Radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevat oikeudet

1. Jäsenvaltiot eivät mahdollisuuksien mukaan ja varsinkaan silloin, kun haitallisten häiriöiden mahdollisuus on hyvin pieni, saa asettaa radiotaajuuksien käytön ehdoksi yksittäisen tätä koskevan luvan myöntämistä, vaan tällaisten radiotaajuuksien käyttöehdot on sisällytettävä yleisvaltuutukseen.

2. Jos on välttämätöntä myöntää yksittäisiä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällainen oikeus pyynnöstä kaikille yrityksille, jotka tarjoavat tai käyttävät yleisvaltuutuksen mukaisia palveluja tai verkkoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin 6 ja 7 artiklan sekä 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja muiden tällaisten voimavarojen tehokkaan käytön varmistavien sääntöjen soveltamista direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti.

Radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien jakamisen tellyn on oltava avointa, selkeää ja syrjimätöntä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niitä erityisperusteita tai -menettelyjä, joita jäsenvaltiot ovat omaksuneet radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseksi radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti. Käyttöoikeuksia myöntäessään jäsenvaltioiden on radiotaajuuksien osalta ilmoitettava direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 artiklan mukaisesti, voidaanko kyseiset oikeudet siirtää oikeudenhaltijan aloitteesta ja millä ehdoin. Jäsenvaltioiden myöntäessä määräaikaista käyttöoikeuksia, määräajan on oltava tarjottavan palvelun kannalta tarkoituksenmukainen.

3. Päätökset käyttöä koskevista oikeuksista on tehtävä, niistä on ilmoitettava ja ne on julkistettava mahdollisimman pian sen jälkeen kun kansallinen sääntelyviranomais on saanut täydellisen hakemuksen, kolmen viikon kuluessa sellaisten numeroiden osalta, jotka on kansallisessa numerointisuunnitelmassa osoitettu tiettyihin tarkoituksiin, ja kuuden viikon kuluessa sellaisten radiotaajuuksien osalta, jotka on kansallisessa radiotaa-

juussuunnitelmassa osoitettu tiettyihin tarkoituksiin. Jälkimmäinen määräaika ei rajoita radiotaajuuksien tai kiertoratapaikkojen käyttöä koskevien soveltuvien kansainvälisten sopimusten soveltamista.

4. Jos asianomaisten osapuolten direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 artiklan mukaisesti tapahtuneen kuulemisen jälkeen on päätetty, että poikkeuksellista taloudellista arvoa omaavia numeroita koskevat käyttöoikeudet on myönnettävä kilpailuun perustuvalla tai vertailevalla valintamenettelyllä, jäsenvaltiot voivat pidentää kolmen viikon enimmäismäärää enintään kolmella viikolla.

Radiotaajuuksien jakamista koskevaan kilpailuun perustuvaan tai vertailevaan valintamenettelyyn sovelletaan 7 artiklaa.

5. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa myönnettävien käyttöä koskevien oikeuksien määrää, ellei tämä ole välttämätöntä radiotaajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi 7 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Yleisvaltuutukseen sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskeviin oikeuksiin sisällytettävät ehdot ja erityisvelvollisuudet

1. Sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjontaa koskevassa yleisvaltuutuksessa sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevissa oikeuksissa voivat olla ainoastaan liitteessä olevassa A, B ja C osassa luetellut ehdot. Näiden ehtojen on oltava kyseisen verkon tai palvelun kannalta objektiivisesti perusteltavissa sekä syrjimättömiä, oikeasuhteisia ja avoimia.

2. Direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 6 ja 8 artiklan ja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 16, 17, 18 ja 19 artiklan mukaisesti sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille tai mainitun direktiivin mukaisesti yleispalveluvollisuuden alaisiksi nimetyille sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille mahdollisesti asetetut erityisvelvollisuudet on oikeudellisesti erotettava yleisvaltuutukseen perustuvista oikeuksista ja velvollisuuksista. Jotta järjestelmä olisi yritysten kannalta avoin, yleisvaltuutuksessa on viitattava niihin perusteisiin ja menettelyihin, joita sovelletaan määrättäessä tällaisia erityisvelvollisuuksia yksittäisille yrityksille.

3. Yleisvaltuutus voi sisältää ainoastaan kyseistä alaa koskevia ehtoja, jotka luetellaan liitteen A osassa, eikä siinä saa toistaa ehtoja, joita muun kansallisen lainsäädännön mukaisesti sovelletaan yrityksiin.

4. Jäsenvaltiot eivät myöntäessään radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia saa toistaa yleisvaltuutuksen ehtoja.

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 51.

7 artikla

Radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien määrän rajoittamista koskeva menettely

1. Jos jäsenvaltio harkitsee, onko radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien määrän myöntämistä rajoitettava, sen on muun muassa:

- a) otettava asianmukaisella tavalla huomioon tarve tarjota käyttäjille mahdollisimman suuri hyöty ja helpottaa kilpailun kehittymistä;
- b) annettava kaikille asianomaisille osapuolille, myös käyttäjille ja kuluttajille, mahdollisuus esittää näkemyksensä mahdollisista rajoituksista direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 artiklan mukaisesti;
- c) julkaistava päätös käyttöä koskevien oikeuksien myöntämisen rajoittamisesta perusteluineen;
- d) menettelystä päätettyään kehotettava tekemään käyttöä koskevia oikeuksia koskevia hakemuksia; ja
- e) tarkasteltava rajoitusta uudelleen kohtuullisin väliajoin tai asianomaisten yritysten perustellusta pyynnöstä.

2. Jos jäsenvaltio toteaa, että radiotaajuuksien käyttöä koskevia oikeuksia voidaan myöntää lisää, sen on julkaistava tämä tieto ja kehotettava tekemään niitä koskevia hakemuksia.

3. Jos radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämistä on rajoitettava, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällaiset oikeudet puolueettomoin, avoimin, syrjimättömin ja oikeasuhteisin perustein. Valintaperusteissa on asianmukaisella tavalla korostettava direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan tavoitteiden saavuttamista.

4. Jos käytetään kilpailuun perustuvia tai vertailevia valintamenettelyjä, jäsenvaltiot voivat pidentää 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kuuden viikon enimmäisaikaa tarpeen mukaan enintään kahdeksalla kuukaudella varmistaakseen, että tällaiset menettelyt ovat tasapuolisia, kohtuullisia, selkeitä ja avoimia kaikille asianomaisille osapuolille.

Nämä määrääjat eivät rajoita radiotaajuuksien käyttöä ja satelliittien koordinoitua koskevien soveltuvien kansainvälisten sopimusten soveltamista.

5. Tämä artikla ei vaikuta radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien siirtoon direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 artiklan mukaisesti.

8 artikla

Radiotaajuuksien yhdenmukaistettu jakaminen

Jos radiotaajuuksien käyttö on yhdenmukaistettu, niiden käyttöä koskevien oikeuksien ehtoista ja menettelyistä on sovittu,

ja yritykset, joille radiotaajuudet jaetaan, on valittu kansainvälisten sopimusten ja yhteisön sääntöjen mukaisesti, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällaisten radiotaajuuksien käyttöä koskevat oikeudet sen mukaisesti. Edellyttäen, että kaikki kyseisten radiotaajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin liittyvät kansalliset edellytykset on täytetty yhteisen valintamenettelyn ollessa kyseessä, jäsenvaltiot eivät saa soveltaa muita ehtoja, lisäperusteita tai menettelyjä, jotka saattaisivat rajoittaa, muuttaa tai viivästyttää tällaisten radiotaajuuksien yhteistä jakamista asianmukaisella tavalla.

9 artikla

Järjestelmien asennusoikeuksien ja yhteenliittämisoikeuksien käyttöä helpottavat lausunnot

Kansallisten sääntelyviranomaisten on yrityksen pyynnöstä viikon kuluessa annettava standardimuotoinen lausunto, jossa tarvittaessa vahvistetaan, että yritys on tehnyt 3 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen ja jossa eritellään, missä olosuhteissa sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja yleisvaltuutuksen perusteella tarjoavalla yrityksellä on oikeus hakea oikeutta asentaa järjestelmiä, neuvotella yhteenliittämisestä ja/tai saada käyttöoikeus tai yhteenliittäminen, ja jonka tarkoituksena on helpottaa näiden oikeuksien käyttöä esimerkiksi muilla hallinnon tasoilla tai suhteissa muihin yrityksiin. Silloin kun se on tarkoituksenmukaista, tällainen lausunto voidaan myös antaa ilman eri toimenpiteitä vastauksena 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen.

10 artikla

Yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen ja erityisvelvollisuuksien noudattaminen

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 11 artiklan mukaisesti edellyttää, että yritykset, jotka tarjoavat yleisvaltuutuksen piiriin kuuluvia sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tai joilla on radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia, antavat tarvittavia tietoja, jotta voidaan tarkistaa, että yleisvaltuutuksen tai käyttöä koskevien oikeuksien ehtoja tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia noudatetaan.

2. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, ettei yritys täytä yhtä tai useampaa yleisvaltuutuksen tai käyttöä koskevien oikeuksien ehtoa tai ei noudata 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia, sen on ilmoitettava tästä yritykselle ja annettava sille kohtuullinen mahdollisuus esittää näkemyksensä tai korjata puutteet

— kuukauden kuluessa ilmoituksesta, tai

— yrityksen hyväksymän tai, jos rikkeitä on toistuvasti, kansallisen sääntelyviranomaisen määräämän lyhyemmän ajan kuluessa, tai

— kansallisen sääntelyviranomaisen päättämän pidemmän ajan kuluessa.

3. Jos kyseinen yritys ei korjaa puutteita 2 kohdassa tarkoitettun määräajan kuluessa, asianomaisen viranomaisen on toteutettava ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi tarpeelliset ja oikeasuhteiset toimenpiteet. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat valtuuttaa asianomaiset viranomaiset määräämään tarvittaessa taloudellisia seuraamuksia. Toimenpiteistä ja niiden perusteluista on ilmoitettava kyseiselle yritykselle viikon kuluessa niiden hyväksymisestä, ja yritykselle on tällöin asetettava kohtuullinen määräaika toimenpiteen noudattamiseksi.

4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat valtuuttaa asianomaisen viranomaisen määräämään tarvittaessa yritykselle taloudellisia seuraamuksia, jos tämä ei ole noudattanut velvollisuuttaan toimittaa tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tai direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9 artiklassa edellytetyt tiedot kansallisen sääntelyviranomaisen määräämään kohtuullisen ajan kuluessa.

5. Tapauksissa, joissa yleisvaltuutuksen tai käyttöä koskevien oikeuksien ehtoja tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia on rikottu vakavasti ja toistuvasti ja joissa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi toteutettavat toimenpiteet ovat epäonnistuneet, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat estää yritystä jatkamasta sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoamista taikka peruuttaa käyttöä koskevat oikeudet toistaiseksi tai kokonaan.

6. Sen estämättä, mitä 2, 3 ja 5 kohdassa säädetään, jos asianomaisella viranomaisella on näyttöä siitä, että yleisvaltuutuksen tai käyttöä koskevien oikeuksien ehtojen tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien rikkomisesta aiheutuu välitöntä ja vakavaa vaaraa yleiselle järjestykselle tai turvallisuudelle tai kansanterveydelle tai että tällainen tilanne aiheuttaa vakavia taloudellisia tai toiminnallisia ongelmia muille sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille tai käyttäjille, se voi toteuttaa kiireellisiä väliaikaistoimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi ennen lopullisen päätöksen tekemistä. Kyseiselle yritykselle on annettava sen jälkeen kohtuullinen tilaisuus ilmaista kantansa ja ehdottaa ratkaisuja puutteiden korjaamiseksi. Tarvittaessa asianomainen viranomainen voi vahvistaa väliaikaistoimenpiteet.

7. Yrityksillä on oikeus hakea direktiivin 2002/21/EY (puite-direktiivi) 4 artiklassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti muutosta tämän artiklan mukaisesti toteutettuihin toimenpiteisiin.

11 artikla

Yleisvaltuutuksen, käyttöä koskevien oikeuksien tai erityisvelvollisuuksien nojalla vaadittavat tiedot

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat, tämän kuitenkin rajoittamatta muuhun kansalliseen lainsäädäntöön kuin yleis-

valtuutukseen perustuvia raportointi- ja tiedonantovelvollisuuksia, vaatia yrityksiltä yleisvaltuutuksen, käyttöä koskevien oikeuksien tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien nojalla vain sellaisia tietoja, jotka ovat asiaankuuluvia ja objektiivisesti perusteltavissa seuraavista syistä:

- a) tämän direktiivin liitteessä olevan A osan 1 ja 2 kohdan, B osan 6 kohdan ja C osan 7 kohdan ehtojen ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen velvollisuuksien noudattamisen tarkastaminen järjestelmällisesti tai tapauskohtaisesti;
- b) liitteen ehtojen noudattamisen tapauskohtainen tarkastaminen, jos asiasta on tehty valitus tai jos kansallisella sääntelyviranomaisella on muita syitä olettaa, ettei jotain ehtoa noudateta, tai jos kansallinen sääntelyviranomainen aloittaa tutkinnan omasta aloitteestaan;
- c) käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseen liittyvät menettelyt ja niitä koskevien pyyntöjen arviointi;
- d) palvelujen laatua ja hintoja koskevien, kuluttajien eduksi suoritettavien vertailevien katsausten julkaiseminen;
- e) selkeästi määritellyt tilastolliset tarkoitukset;
- f) direktiivissä 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) tai direktiivissä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) tarkoitettun markkina-analyysin tekeminen.

Ensimmäisen alakohdan a, b, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa vaatia ennen markkinoille pääsyä eikä markkinoille pääsyn edellytyksenä.

2. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset vaativat yrityksiltä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja, niiden on ilmoitettava yrityksille tietojen tarkka käyttötarkoitus.

12 artikla

Hallinnolliset maksut

1. Yleisvaltuutuksen mukaisesti palvelua tai verkkoa tarjoaville tai käyttöä koskevan oikeuden saaneille yrityksille asetettujen hallinnolliset maksut on:

- a) määriteltävä niin, että ne kattavat kokonaisuudessaan ainoastaan yleisvaltuutusjärjestelmän, käyttöä koskevien oikeuksien ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien hallinnoinnista, valvonnasta ja toteuttamisesta aiheutuvat hallinnolliset kustannukset, joihin voivat sisältyä kustannukset, jotka aiheutuvat kansainvälisestä yhteistyöstä, yhdenmukaistamisesta ja standardisoinnista, markkina-analyysista, ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen seurannasta sekä muusta markkinoiden valvonnasta, samoin kuin sekundäärilainsäädännön ja hallinnollisten päätösten, kuten käyttöoikeuksia ja yhteenliittämistä koskevien päätösten valmistelusta ja voimaan saattamisesta; ja

b) määrättävä yksittäisille yrityksille puolueettomalla, avoimella ja oikeasuhteisella tavalla, jolla saadaan hallinnolliset lisäkustannukset ja niistä aiheutuvat maksut saadaan mahdollisimman pieniksi.

2. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset perivät hallinnollisia maksuja, niiden on julkaistava vuosikatsaus hallinnollisista kustannuksistaan ja perittyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärästä. Näitä maksuja on tarkistettava asianmukaisesti perittyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärän ja hallinnollisten kustannusten välinen erotus huomioon ottaen.

13 artikla

Käyttöä koskevia oikeuksia ja järjestelmien asennusoikeuksia koskevat maksut

Jäsenvaltiot voivat antaa asianomaiselle viranomaiselle mahdollisuuden asettaa maksuja radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevien oikeuksien johdosta koskevia maksuja tai maksuja oikeuksista asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen, tarkoituksena näiden voimavarojen mahdollisimman tehokkaan käytön varmistaminen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä maksut ovat objektiivisesti perusteltavissa, avoimia, syrjimättömiä ja tavoitteeseen nähden oikeasuhteisia, ja niiden on otettava huomioon direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa esitetyt tavoitteet.

14 artikla

Oikeuksien ja velvollisuuksien muuttaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisvaltuutuksiin, käyttöä koskeviin oikeuksiin ja laitteiden asennusoikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja ja menettelyjä voidaan muuttaa ainoastaan objektiivisesti perusteltavissa tapauksissa ja oikeasuhteisesti. Aikomuksesta tehdä tällaisia muutoksia on tehtävä ilmoitus asianmukaisella tavalla ja annettava asianomaisille osapuolille, myös käyttäjille ja kuluttajille, riittävä aika ilmaista kantansa ehdotettuihin muutoksiin. Tämän määräajan on poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta oltava vähintään neljä viikkoa.

2. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa tai peruuttaa asennusoikeuksia ennen niiden voimassaoloajan päättymistä muulloin kuin perustelluissa tapauksissa ja soveltuvin osin niiden kansallisten säännösten mukaisesti, jotka koskevat oikeuksien perustusten johdosta myönnettävää korvausta.

15 artikla

Tietojen julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisvaltuutuksiin ja käyttöä koskeviin oikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja, menettelyjä, hallinnollisia ja muita maksuja sekä päätöksiä koskevat tiedot julkistetaan ja pidetään ajan tasalla niin, että ne ovat helposti kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, erityisesti järjestelmien asennusoikeuksia koskevia menettelyjä ja ehtoja koskevat tiedot, ovat hallinnon eri tasojen hallussa, kansallisen sääntelyviranomaisen on järjestelmien asennusoikeuksien hakemista helpottaakseen kustannukset huomioon ottaen pyrittävä kaikin asianmukaisin keinoin laatimaan käyttäjätavallinen yhteenveto kaikista näistä tiedoista mukaan lukien toimivaltaisia hallinnon tasoja ja niiden viranomaisia koskevat tiedot.

16 artikla

Uudelleentarkastelua koskevat menettelyt

Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen kansallisten valtuutusjärjestelmien toimintaa ja rajat ylittävän palvelujen tarjonnan kehittymistä yhteisössä ja laatii asiasta kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kerran viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetusta soveltamispäivästä. Komissio voi tätä tarkoitusta varten pyytää jäsenvaltioilta tietoa, jotka on toimitettava ilman aiheetonta viivytystä.

17 artikla

Voimassa olevat valtuutukset

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin voimaantulopäivänä voimassa olevat valtuutukset tämän direktiivin säännösten mukaisiksi viimeistään 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun soveltamispäivään mennessä.

2. Jos 1 kohdan soveltaminen vähentää voimassa oleviin valtuutuksiin sisältyviä oikeuksia tai lisää niihin sisältyviä velvollisuuksia, jäsenvaltiot voivat pidentää kyseisten oikeuksien ja velvollisuuksien voimassaoloaikaa enintään 9 kuukaudella 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetusta soveltamispäivästä, edellyttäen, että muiden yritysten yhteisön oikeuden mukaisia oikeuksia ei loukata. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista pidennyksistä ja perusteltava ne.

3. Jos asianomainen jäsenvaltio voi osoittaa, että sähköisten viestintäverkkojen käyttöoikeuksia koskevan, ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää voimassa olevan valtuutusehdon poistaminen saa aikaan kohtuuttomia vaikeuksia yrityksille, joilla on ollut oikeus käyttää jotain toista verkkoa, ja jos kyseisten yritysten ei ole mahdollista neuvotella uusia sopimuksia kohtuullisin kaupallisin ehdoin ennen 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua soveltamispäivää, jäsenvaltiot voivat pyytää kyseisen yhden tai useamman ehdon soveltamisen tilapäistä pidentämistä. Tällaiset pyynnöt on esitettävä 18

artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun soveltamispäivään mennessä ja niissä on mainittava asianomainen yksi tai useampi ehto ja pyydetyn tilapäisen pidennyksen kesto.

Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle pidennyksen pyytämisen syyt. Komissio tarkastelee pyyntöä ottaen huomioon tämän jäsenvaltion ja kyseisen yhden tai useamman yrityksen erityislanteen sekä sen, että on tarpeen varmistaa yhdenmukaiset sääntelypuitteet yhteisön tasolla. Se tekee päätöksen pyynnön hyväksymisestä tai hylkäämisestä ja, jos se hyväksyy pyynnön, myönnettävän pidennyksen laajuudesta ja kestosta. Komissio ilmoittaa päätöksensä kyseiselle jäsenvaltiolle kuuden kuukauden kuluessa pidentämistä koskevan hakemuksen vastaanottamisesta. Tällaiset päätökset julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

18 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 24 päivänä heinäkuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säädöksiä 25 päivänä heinäkuuta 2003.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset sekä niihin myöhemmin tehtävät muutokset kirjallisina komissiolle.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

20 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 7 päivänä maaliskuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

P. COX

Puhemies

Neuvoston puolesta

J. C. APARICIO

Puheenjohtaja

LIITE

Tässä liitteessä on lueteltu ne 6 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut enimmäisehdot, jotka voidaan sisällyttää yleisvaltuutuksiin (A osa), radiotaajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin (B osa) ja numeroiden käyttöä koskeviin oikeuksiin (C osa).

A. Ehdot, jotka voidaan liittää yleisvaltuutukseen

1. Yleispalvelun rahoittamiseksi direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaisesti perittävät maksut.
2. Tämän direktiivin 12 artiklan mukaiset hallinnolliset maksut.
3. Palvelujen yhteentoimivuus ja verkkojen yhteenliitettävyyden direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) mukaisesti.
4. Loppukäyttäjien mahdollisuus käyttää kansalliseen numerointisuunnitelmaan kuuluvia numeroita, mukaan lukien direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaiset ehdot.
5. Ympäristöön sekä kaupunki- ja aluesuunnitteluun liittyvät vaatimukset sekä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevien maa-alueiden käyttöoikeuden saamisen tai käytön sallimisen ehdot sekä ehdot rinnakkain sijoittamiselle ja toimintojen yhteiskäytölle direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti ja tarvittaessa myös infrastruktuurin asianmukaisen rakentamisen varmistamiseksi tarvittavat taloudelliset tai tekniset vakuudet.
6. Direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaiset siirtovelvollisuudet.
7. Erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskeva henkilötietojen ja yksityisyyden suoja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
8. Erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskevat kuluttajansuojasäännöt, mukaan lukien direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaiset ehdot.
9. Laittoman sisällön välittämistä koskevat rajoitukset tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY ⁽²⁾ mukaisesti ja rajoitukset haitallisen sisällön välittämiseen televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY ⁽³⁾ 2 artiklan a kohdan 2 alakohdan mukaisesti.
10. Tämän direktiivin 3 artiklan 3 kohdan mukaisessa ilmoitusmenettelynojjalla annettavat ja tämän direktiivin 11 artiklassa mainittuihin muihin tarkoituksiin vaadittavat tiedot.
11. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten mahdollisuus lailliseen telekuunteluun henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla annetun direktiivin 97/66/EY (tietosuojadirektiivi) ja yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelystä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti.
12. Käyttöehdot hätäpalvelujen ja viranomaisten välisen viestinnän sekä suurelle yleisölle suunnattujen lähetysten turvaamiseksi hätätilanteissa.
13. Toimenpiteet, joilla rajoitetaan yleisön altistumista sähköisistä viestintäverkoista aiheutuville sähkömagneettisille kentille yhteisön oikeuden mukaisesti.
14. Muut kuin tämän direktiivin 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut käyttöoikeuteen liittyvät velvollisuudet, joita sovelletaan sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tarjoaviin yrityksiin direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23. direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

⁽⁴⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

15. Yleisten viestintäverkkojen eheyden ylläpito direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) sekä asettamalla ehtoja sähkömagneettisten häiriöiden ehkäisemiseksi sähköisten viestintäverkkojen ja/tai -palvelujen välillä sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/336/ETY⁽¹⁾ mukaisesti.
16. Julkisten verkkojen turvaaminen luvaton käyttöä vastaan direktiivin 97/66/EY mukaisesti.
17. Edellytykset radiotaajuuksien käytölle direktiivin 1999/5/EY 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos tähän käyttöön ei tämän direktiivin 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovelleta yksittäisten käyttöä koskevien oikeuksien myöntämistä.
18. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on varmistaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklassa tarkoitettujen standardien ja/tai eritelmien noudattaminen.

B. Ehdot, jotka voidaan liittää radiotaajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin

1. Sen palvelun, verkkotyyppin tai tekniikan kuvaus, jota varten taajuuden käyttöä koskeva oikeus on myönnetty sekä tarvittaessa taajuuden yksinomainen käyttö tietyn sisällön tai tietyn audiovisuaalisen palvelun välittämiseen.
2. Taajuuksien tosiasiallinen ja tehokas käyttö direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti, mukaan lukien tarvittaessa peittovaatimukset.
3. Tekniset ja toiminnalliset edellytykset, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan välttää haitallisia häiriöitä ja rajoittaa yleisön altistumista sähkömagneettisille kentille, jos nämä edellytykset eroavat yleisvaltuutukseen sisältyvistä.
4. Enimmäisvoimassaoloaika tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti, jollei kansallisen taajuussuunnitelman muutoksista muuta johdu.
5. Oikeuksien siirto oikeudenhaltijan aloitteesta ja tällaisen siirron ehdot direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti.
6. Käyttömaksut tämän direktiivin 13 artiklan mukaisesti.
7. Mahdolliset sitoumukset, jotka käyttöä koskevan oikeuden saava yritys on tehnyt tarjouskilpailuun perustuvassa tai vertailevassa valintamenettelyssä.
8. Taajuuksien käyttöä koskevien asiaankuuluvien kansainvälisten sopimusten mukaiset velvollisuudet.

C. Ehdot, jotka voidaan liittää numeroiden käyttöä koskeviin oikeuksiin

1. Sen palvelun kuvaus, johon numeroa käytetään, mukaan lukien kyseisen palvelun tarjoamiseen liittyvät vaatimukset.
2. Numeroiden tosiasiallinen ja tehokas käyttö direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti.
3. Numeron siirrettävyyttä koskevat vaatimukset direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaisesti.
4. Velvollisuus tarjota julkisissa luetteloissa tilaajatietoja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 5 ja 25 artiklan mukaisesti.
5. Enimmäisvoimassaoloaika tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti, jollei kansallisen numerointisuunnitelman muutoksista muuta johdu.
6. Oikeuksien siirto oikeudenhaltijan aloitteesta ja tällaisen siirron ehdot direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti.
7. Käyttömaksut tämän direktiivin 13 artiklan mukaisesti.
8. Mahdolliset sitoumukset, jotka käyttöä koskevan oikeuden saava yritys on tehnyt tarjouskilpailuun perustuvassa tai vertailevassa valintamenettelyssä.
9. Numeroiden käyttöä koskevien asiaankuuluvien kansainvälisten sopimusten mukaiset velvollisuudet.

⁽¹⁾ EYVL L 139, 23.5.1989, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1).